

Solve system w/ 3,3 matrix
$$\begin{cases} 1x - 3y + 7z = 3 \\ 2x + 2y + 1z = 2 \\ 3x + 1y + 0z = 5 \end{cases}$$

Let $g(y) = y^3 - 5y^2 + 9y - 1$
→ find root y of $g(y) = 0$
with $-3 \leq y \leq 10$

Compute: $\sum_{n=1}^{10} n^2 = ?$
 $(7-3i)^2 = ?$

Erik Ansvang

Tekniker eller Praktiker?

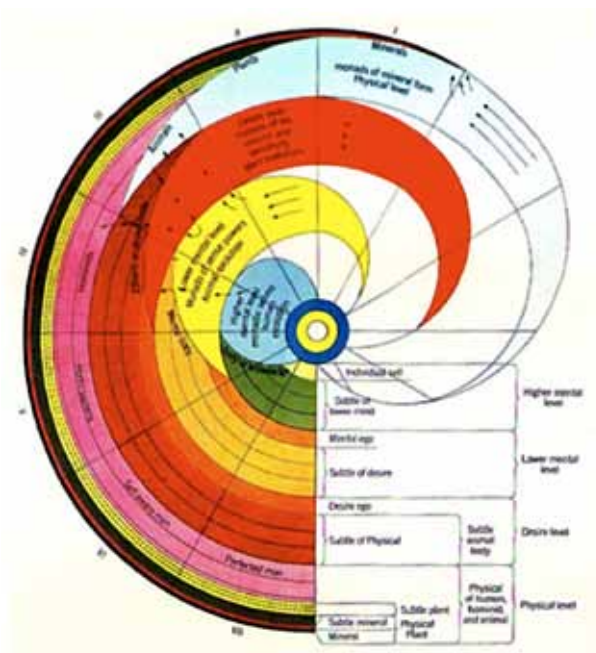
Ingeniør eller Vandbærer?

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Tekniker *eller* Praktiker?

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Tekniker eller Praktiker?

Af Erik Ansvang

Skal den nye tidsalder skabes af
ingeniører eller vandbærere?

I undervisning om åndsvidenskabelige emner hører man ofte begrebet "teknisk" åndsvidenskab. Selvom åndsvidenskaben er i stand til at beskrive de indre eksistensplaner og bevidsthedstilstande på en systematisk og detaljeret måde, der kan skabe stor klarhed, så er det vigtigt at pointere, at *virkeligheden* ikke lader sig indfange af disse begreber. Virkeligheden er langt større end selv den bedste og mest detaljerede teori. Hvis man ikke erkender det, bliver modellen let et fængsel, der i stedet skaber stor uklarhed.

Ingeniørmodellen

Overordnet kan åndsvidenskab ses som to modeller. Den første kunne man kalde *ingeniørmodellen*, for her betragter man åndsvidenskab på linje med teknisk viden.

Forudsætningen for at ingeniørmodellen kan bruges er, at det ingeniørvidenskabelige billede er korrekt også for åndsvidenskabens vedkommende. For det første forudsætter det, at åndsvidenskabens teori er en afsluttet masse af viden, der består af universelle principper, som kan beherskes ved traditionel indlæring. For det andet forudsætter det, at anvendelsen sker ved logisk deduktion i lyset af de relevante empiriske data. Samt for det tredje at analyseprocessen kan ske fordomsfrit uden at tage hensyn til interesser.

Det ser jo særdeles godt og præsentabelt ud: *Her er dit mål, og her er vejen dertil.* Modellen har nogle åbenlyse fordele: Den gør åndsvidenskabens til noget, man kan ræsonnere fornuftigt om. Og den viser forståelse for, hvordan enighed kan opstå. Man vil selvfølgelig også gerne – ligesom naturvidenskaben – insistere på værdineutraliteten for at undgå beskyldning om indoktrinering. Naturvidenskaben – som de fleste har stor tillid til – taler altid udelukkende om værdineutrale eller objektive beviser. Ja, den kræver objektivitet i forbindelse med enhver bevisførelse. Åndsvidenskabens hverken skal eller kan leve op til disse krav, og er derfor i sagens natur hverken objektiv eller værdineutral.

Teori og virkelighed

En planche med kurver, søjler og diagrammer kan forklare noget om virkeligheden, men den *er ikke* virkeligheden. Tekniske teorier og forklaringsmodeller kan illustrere aspekter af virkeligheden, men *er ikke* selve virkeligheden. De er *abstraktioner* af virkeligheden – på samme måde som landkort ikke er lig med landskabet, men blot et billede på landskabet. Det må derfor være indlysende, at ingeniørmodellen ikke kan stå alene. Den grundlæggende årsag er, at den ikke tager tilstrækkeligt hensyn til åndsvidenskabens særlige karakter. Esoterisk viden er af en anden art end almindelig indlæringsviden. Åndsvidenskabens er en *erkendelseslære*. Esoterisk viden har med erfaring at gøre – *livserfaring*. Denne type viden opnås derfor bedst i praksis.

Vandbærermodellen

At praktisere åndsvidenskab er at være *vandbærer*. Brønden, man henter vandet op af, er de åndsvidenskabelige teorier, traditioner og principper. Og man bærer "vandet" til den brand, som livets problemer antænder i samfundet og i ens egen personlighed. Tekniske teorier, traditioner og principper er altså ikke nok. De skal bæres ud i livet. Man må derfor insistere på en fortolkningsmodel, som man kunne kalde *vandbærermodellen*, hvor man grundlæggende er klar over, at åndsvidenskabelige love og principper altid kun kan drøftes i forhold til deres anvendelse, hvis de ikke skal være rent formelle og dermed intetsigende.

På den ene side har man den åndsvidenskabelige teoris principper. På den anden side har man den åndsvidenskabelige praksis og den sammenhæng, hvori den skal udøves. Den anvendte åndsvidenskabs opgave er nu at skabe en frugtbar vekselvirkning mellem de to. Gennem anvendelsen er det målet dels at forstå teorien bedre, dels i teoriens lys at få sammenhængen beskrevet på en sådan måde, at den sande åndsvidenskabelige adfærd vokser frem.

Hvis man for eksempel siger, at der til grund for en åndsvidenskabelig teori ligger nogle hypoteser, så vil man kunne opleve, at en række af disse hypoteser uundgåeligt skal ændres i mødet med den anvendte åndsvidenskabs problemstillinger. I mødet mellem teori og praksis kastes der nyt lys over situationen. Oversete faktorer bliver synlige. Upåagtede spørgsmål kan formuleres. De teoretiske overvejelser vil altid have øje for det oversete ... det, der fortrænges. Herunder de erkendelser, der ikke kan beskrives med ord og modeller – som for eksempel hvordan en bevidsthed ser ud eller hvordan stilheden lyder? At være *praktisk* esoteriker er derfor at være en "spørgejörgen".

Ingen facitliste

Denne pendling frem og tilbage mellem teori og praksis kræver tid, før den rigtige løsning viser sig. Der siges bevidst "viser sig"! For den *anvendte* åndsvidenskab arbejder ikke ud fra en facitliste eller efter et sæt færdige regler, som man kan gå ud i byen og købe eller tilegne sig i et skoleforløb. En esoterisk livsstil er først og fremmest noget, der viser sig og vokser frem – og det sker ud af det daglige samliv. At leve esoterisk er at sætte den proces i gang, som stimulerer gode menneskelige relationer – og det er det, vandbæreren gør, når han eller hun leder kildens livgivende strøm derhen, hvor der er mest brug for den.

Vandbærermodellen kan sammenlignes med kunst og religion. Ligesom kunst skaber indsigt i den, der oplever den, og religionen omskaber mennesker, når de antager den, sådan vil åndsvidenskabens også sætte en proces i gang, der kan gøre mennesker mere egnede til at tackle de mange problemer, som de møder i nutidens turbulente samfund. Ingeniørmodellen kan, når den anvendes i isoleret form, sammenlignes med industrialderens undervisningsmetode, hvor målet er *hukommelsestræning*. Det drejer sig om at læse og huske de komplicerede tekniske detaljer, og det vil ofte medføre, at tilegnelse af den tekniske viden bliver et mål i sig selv. Når man søger indsigt i åndsvidenskabens eller den esoteriske lære, skal man derfor overveje, om man vil være "esoteriske ingeniører" eller leve livet som "esoteriske vandbærere". *Vil man være tekniker eller praktiker?*

Bibelens skriftkloge

Problemet er ældgammelt. For 2.000 år siden måtte Jesus understrege noget lignende for datidens menneskehed. Han oplyste dengang, at de hellige eller esoteriske tekster først får værdi, hvis de omsættes til handling – og at de personer, der har læst og forstået teksterne – de "skriftkloge" – skal tilstræbe at leve efter og demonstrere de åndelige livsværdier:

"Da talte Jesus til skarerne og sine disciple og sagde: De skriftkloge og farisæerne sidder på Moses' stol. Alt det, de siger til jer, skal I derfor gøre og overholde, men I skal ikke gøre, som de gør, for de gør ikke selv, hvad de siger."

Matthæusevangeliet, 23, 1-3

De tre primære arbejdsområder

Overalt i den seriøse åndsvidenskabelige litteratur kan man læse, at det søgende menneske skal "stå på tre ben", for de tre primære arbejdsområder er *meditation, studier* og *tjenestearbejde*. Det er derfor vigtigt at studere – at kende og forstå teorierne eller "teknikkerne". Men man må ikke glemme, at det er vigtigere at træne sig selv i at tænke klart og i dybden, end at læse en masse. Og når man læser, bør man også være opmærksom på, at det ikke er alle bøger, der kræver eller fortjener dyb overvejelse.

Med studier menes der imidlertid ikke kun *boglige* studier. Med studier menes også *selvstudier*. Og studier af livet og verden. For at forstå livet og verden, må man forstå sig selv, sine tanker, følelser og handlinger. Derfor er studier i bred forstand et af disciplens tre primære arbejdsområder.

Det er også vigtigt at vide, at boglige studier vedrører *fortiden*. Det skrevne ord er uundgåeligt udtryk for tanker, der er tænkt. At indlære store mængder af kompliceret esoterisk viden, og opøve evnen til at genkalde dem som paratviden, er ikke udtryk for egentlig tænkning. Tænkning er ikke en repetition af det, der allerede er tænkt (viden). Tænkning er at løfte det, der allerede er tænkt ind i nye områder – det vil sige at kontakte nye ideer. Og til dette formål bruger nutidens disciple en mental meditationsform, som i det indiske yogasystem kaldes *raja-yoga*, og som tilbydes til nutidens mennesker i form af *Skabende meditation for personlig og spirituel udvikling* på www.visdomsnettet.dk

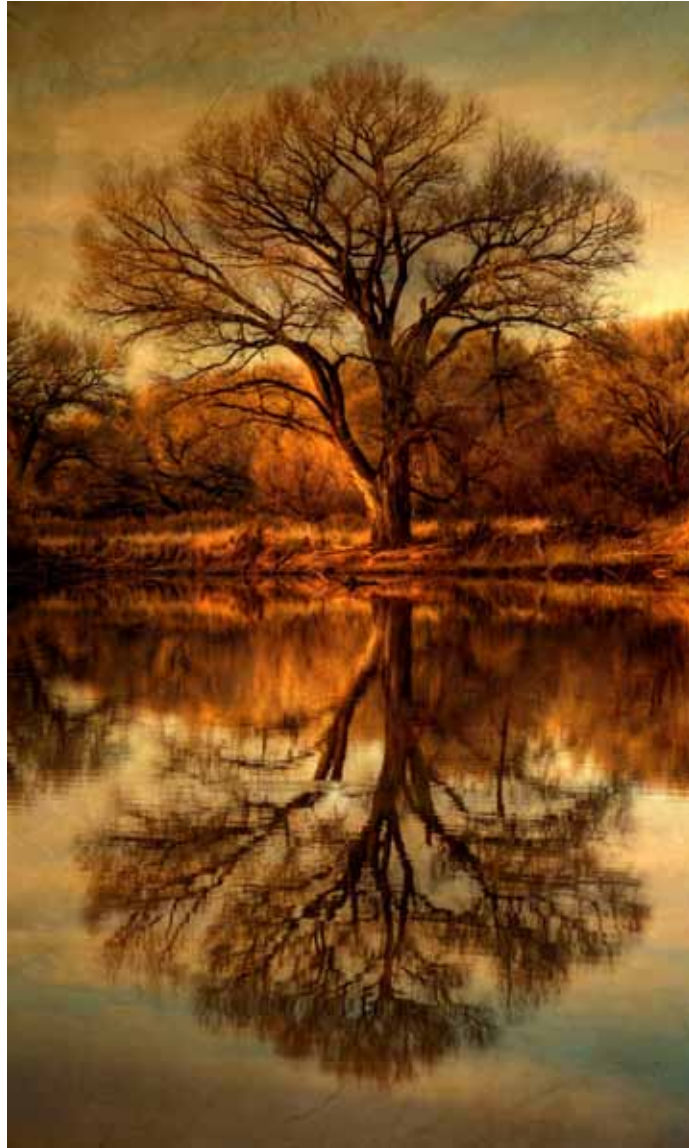
Meditation vedrører *fremtiden*, for i meditation kontaktes ny inspiration, ideer og idealer – altså tanker der endnu ikke er tænkt. Formålet med meditation er at skabe sjælskontakt, for det er sjælen, der inspirerer, når man mediterer. Det er sjælen, der forstår, når man studerer. Det er sjælen, der kan komme til udtryk gennem aktivt samfundsengagement.

Aktivt samfundsengagement

Meditation (inspiration) og studier (viden, forståelse og skelnevene) er forudsætningen for praktisk handling. Praktisk handling eller aktivt samfundsengagement, der styres af åndelige værdier eller sjælens inspiration, kaldes *tjenestearbejde* i den åndsvidenskabelige litteratur.

Hvad vil det sige at tjene? Tjenestens hensigt er i al sin enkelthed at gøre, hvad man kan (ud fra den forståelse og det ansvar, man har påtaget sig) at virkeliggøre sjælens hensigt. I new age miljøet sidestilles tjenestearbejde ofte med godgørende arbejde, som for eksempel at deltage i arbejdet hos Røde Kors eller Kræftens Bekæmpelse o.l. Det er *også* tjenestearbejde, men det er ikke *kun* det, der menes med tjeneste.

Ydre og indre kriser

Denne opfattelse af tjeneste er symptomatisk for nutiden. Man ser kun kriserne *udenfor* sig selv – og derfor ønsker man at yde en indsats dér. Kriserne udenfor har til opgave at få mennesket til intellektuelt at indse, at det er nutidens *værdier*, der er noget galt med. Kriserne udfordrer ikke *direkte* menneskets oplevelse af sig selv. Derfor spørger de fleste, hvad de kan forandre i verden i stedet for, hvad de kan forandre i sig selv. Selvbilledet forbliver uforandret.

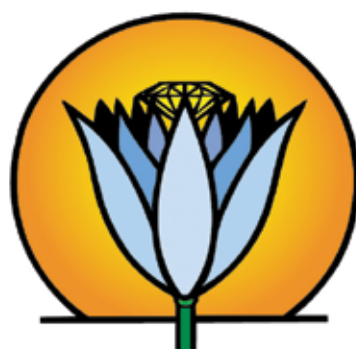
Tjenestearbejde er derfor ikke noget, der alene går ud på at ændre den ydre verden, og det er ikke kun noget, man foretager sig i fritiden som en hobby. Det er heller ikke noget, man kun kan udføre i særlige organisationer eller foreninger. Tjenestearbejde er nemlig ikke en handling, der er adskilt fra det øvrige liv. *For et åndeligt søgende menneske er tjenestearbejde selve livet!*

Tjenestearbejde er nemlig sjælens udtryk. Ikke som en planlagt handling, men som en spontan reaktion. For det enkelte menneske er tjenestearbejde derfor at yde sit eget bidrag til evolutionen, *der hvor man er*. I familien. På jobbet. I præcis den situation livet til enhver tid placerer den enkelte i. Det er her, man oplever den mest direkte modstand. Det er her, man har mulighed for karakterforandring.

Tjenestearbejde skal udføres med glæde. Det må aldrig opleves som en sur pligt, men en *selvfølge*. Tjenestearbejde er nemlig ikke *hvad* man gør, men *hvorfor* man gør det!

Formålet med denne artikel er at opfordre alle, der studerer åndsvidenskab, til eftertanke. Det er klogt og rigtigt at åndsvidenskab. Teoretisk eller "teknisk" indsigt er nyttig og nødvendig for forståelsen og skelneevnen. Men hvis budskaberne ikke omsættes til tjenestearbejde eller aktivt samfundsengagement, skaber man igen en gruppe af "skriftkloge", som blot kan diskutere og dissekere stoffet, men som ikke deltager aktivt i den nødvendige forvandling af samfundet.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk